

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1999 Nr. 23

A. TITEL

*Verdrag betreffende de werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen (Verdrag Nr. 180 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierentachtigste zitting);
Genève, 22 oktober 1996*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1997, 219.

C. VERTALING

Verdrag betreffende de werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen in haar vierentachtigste zitting op 8 oktober 1996;

Gelet op de bepalingen van het Koopvaardijverdrag (minimumnormen), 1976, het daarbij behorende Protocol van 1996 en het Arbeidsinspectieverdrag (zeevarenden), 1996;

In herinnering brengende de desbetreffende bepalingen van de volgende akten van de Internationale Maritieme Organisatie: het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974, zoals gewijzigd, het Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, 1978, zoals gewijzigd in 1995, Resolutie A.481 (XII) inzake de beginselen van veilige bemanning, 1981, Resolutie A.741 (18) inzake de internationale code voor de veilige exploitatie van schepen en voor de voorkoming van vervuiling (International Safety Management (ISM) Code), 1993 en Resolutie A.772 (18) inzake vermoeidheidsfactoren bij bemanningen en veiligheid, 1993;

In herinnering brengende de inwerkingtreding, op 16 november 1994, van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, 1982;

Besloten hebbende tot de aanneming van bepaalde voorstellen met betrekking tot de herziening van het Verdrag betreffende de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte (herzien), 1958, en de Aanbeveling betreffende de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte, 1958, welk onderwerp als tweede punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een verdrag;

Neemt heden, de tweeëntwintigste oktober van het jaar negentienhonderd zesennegentig, het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende de werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen, 1996”:

DEEL I

REIKWIJDTE EN DEFINITIES

Artikel 1

1. Dit Verdrag is van toepassing op elk zeeschip, hetzij staatseigendom hetzij particuliere eigendom, dat is teboekgesteld op het grondgebied van een Lid waarvoor dit Verdrag van kracht is en dat doorgaans wordt gebruikt voor commerciële maritieme activiteiten. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt een schip dat bij twee Leden teboekgesteld is, geacht teboekgesteld te zijn op het grondgebied van het Lid waarvan het de vlag voert.

2. Voor zover de bevoegde autoriteit dit uitvoerbaar acht, en na overleg met de representatieve organisaties van reders in de visserij en van vissers, past de bevoegde autoriteit de bepalingen van dit Verdrag toe op de commerciële zeevisserij.

3. In geval van twijfel of een schip voor de toepassing van dit Verdrag dient te worden beschouwd als zeeschip of als gebruikt voor de commerciële maritieme exploitatie dan wel voor de commerciële zeevisserij, doet de bevoegde autoriteit na overleg met de betrokken organisaties van reders, zeevarenden en vissers daarin uitspraak.

4. Dit Verdrag is niet van toepassing op houten schepen van traditionele bouw zoals dhows en jonken.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Verdrag:

a. wordt onder de term „bevoegde autoriteit” verstaan de minister, de regeringsdienst of andere autoriteit die bevoegd is bindende voor-

schriften, reglementen of andere instructies uit te vaardigen met betrekking tot de werktijden of de rusttijden van zeevarenden of de bemanning van schepen;

b. wordt onder de term „werktijden” verstaan de tijd gedurende welke een zeevarende wordt geacht werkzaamheden te verrichten ten behoeve van het schip;

c. wordt onder de term „rusttijden” verstaan de tijd die buiten de arbeidstijd valt; hieronder worden korte onderbrekingen niet begrepen;

d. wordt onder de term „zeevarende” verstaan een persoon die als zodanig wordt gedefinieerd in de nationale wetgeving of in collectieve overeenkomsten en die, in welke hoedanigheid dan ook, in dienst of tewerkgesteld is aan boord van een zeeschip waarop dit Verdrag van toepassing is;

e. wordt onder de term „reder” verstaan de eigenaar van het schip of elke andere organisatie of persoon, zoals de manager of rompbevrachter, die door de reder is belast met de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van het schip en die bij de aanvaarding van die verantwoordelijkheid de verplichting op zich heeft genomen zich te kwijten van alle bijbehorende taken en verantwoordelijkheden.

DEEL II

WERKTIJDEN EN RUSTTIJDEN VAN ZEEVARENDEN

Artikel 3

Binnen de in artikel 5 genoemde grenzen dient te worden vastgesteld hetzij het maximumaantal uren arbeid dat binnen een bepaald tijdvak niet mag worden overschreden, hetzij het minimumaantal uren rust dat binnen een bepaald tijdvak moet worden verschaft.

Artikel 4

Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt, erkent dat de norm voor de werktijden voor zeevarenden, evenals voor andere werknemers, acht uur per dag is, met een rustdag per week en rust op feestdagen. Niets weerhoudt het Lid echter om bepalingen aan te nemen voor het goedkeuren of het registreren van een collectieve overeenkomst waarin de normale werktijden voor zeevarenden worden vastgesteld op basis van een maatstaf die niet minder gunstig is dan genoemde norm.

Artikel 5

1. De werk- of rusttijden dienen binnen de volgende grenzen te worden vastgesteld:

- a. het maximumaantal arbeidsuren mag niet meer bedragen dan:
  - i. 14 uren in iedere periode van 24 uur; en

- ii. 72 uren in iedere periode van zeven dagen;
of
  - b. het minimumaantal uren rust mag niet minder bedragen dan:
    - i. tien uren in iedere periode van 24 uur; en
    - ii. 77 uren in iedere periode van zeven dagen.
2. Het aantal uren rust mag worden verdeeld in maximaal twee perioden, waarvan een ten minste zes uren dient te bedragen, en het tijdsbestek gelegen tussen de opeenvolgende rustperioden mag niet meer bedragen dan 14 uren.
3. Appèls, brandweer- en reddingsoefeningen en oefeningen voorgeschreven door de nationale wetgeving en internationale akten dienen zodanig te verlopen dat hierdoor de verstoring van de rustperioden zoveel mogelijk wordt beperkt en geen vermoeidheid wordt veroorzaakt.
4. In geval van situaties waarin een zeevarende oproepbaar is, bijvoorbeeld wanneer een machinekamer onbemand is, dient de zeevarende een behoorlijke rustperiode ter compensatie te krijgen indien de normale rustperiode wordt onderbroken vanwege werkoproepen.
5. Indien er geen collectieve overeenkomst of scheidsrechterlijke beslissing bestaat of indien de bevoegde autoriteit oordeelt dat het bepaalde in de overeenkomst of beslissing ten aanzien van het in het derde of vierde lid gestelde ontoereikend is, dient de bevoegde autoriteit de nodige bepalingen uit te vaardigen teneinde te waarborgen dat de betrokken zeevarenden voldoende rust genieten.
6. Niets in het eerste en tweede lid weerhoudt het Lid ervan door middel van nationale wetgeving of een procedure de bevoegde autoriteit toe te staan collectieve overeenkomsten goed te keuren of te registreren die uitzonderingen toelaten op de vastgestelde grenzen. Deze uitzonderingen dienen zo veel mogelijk in overeenstemming te zijn met de vastgestelde normen, maar mogen voorzien in frequentere of langere verlofperioden, of in compensatieverlof voor zeevarenden in wacht dienst of zeevarenden werkzaam aan boord van schepen op reizen van korte duur.
7. Elk Lid dient te eisen dat op een gemakkelijk toegankelijke plaats een overzicht wordt opgehangen van de organisatie van de werkzaamheden aan boord, dat voor elke functie ten minste de volgende gegevens dient te bevatten:
- a. het rooster voor dienst op zee en dienst in de haven; en
  - b. het maximaal aantal arbeidsuren of het minimumaantal rusturen dat door de in de Vlaggestaat geldende wetgeving of collectieve overeenkomsten wordt voorgeschreven.
8. Het in het zevende lid bedoelde overzicht dient te worden opgesteld in een standaardmodel in de werktalen van het schip en in het Engels.

Artikel 6

Zeevarenden onder de achttien jaar mogen geen nachtarbeid verrichten. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „nacht” verstaan een tijdvak van ten minste negen achtereenvolgende uren, welk tijdvak de periode van middernacht tot vijf uur 's ochtends omvat. Van de toepassing van deze bepaling kan worden afgezien wanneer hierdoor de effectieve opleiding van zeevarenden in de leeftijd tussen 16 en 18 jaar, overeenkomstig de vastgestelde programma's en roosters, zou worden aangetast.

Artikel 7

1. Niets in dit Verdrag wordt geacht het recht aan te tasten van de kapitein om van een zeevarende te eisen dat hij de nodige uren arbeid verricht voor de onmiddellijke veiligheid van het schip, van personen aan boord of van de lading, of voor het verlenen van hulp aan andere op zee in nood verkerende schepen of personen.

2. Overeenkomstig het in het eerste lid bepaalde kan de kapitein de normale werk- of rusttijden opschorten en van een zeevarende eisen dat hij de nodige uren arbeid verricht totdat de normale situatie is hersteld.

3. Zodra praktisch uitvoerbaar na het herstel van de normale situatie, dient de kapitein ervoor zorg te dragen dat zeevarenden die arbeid hebben verricht in een periode waarin zij volgens het rooster rust hadden, een passende rustperiode wordt verschaft.

Artikel 8

1. Het Lid dient te eisen dat de registratie van de dagelijkse werktijden of dagelijkse rusttijden van zeevarenden wordt bijgehouden ten behoeve van de controle op de naleving van de in artikel 5 genoemde bepalingen. De zeevarende dient een afschrift te ontvangen van de op hem of haar betrekking hebbende registratie, dat door de kapitein of een door hem gemachtigde persoon, alsmede door de zeevarende dient te worden geparafeerd.

2. De bevoegde autoriteit dient de procedures voor het bijhouden van deze registraties aan boord vast te stellen, met inbegrip van de periodes waarover de informatie wordt geregistreerd. De bevoegde autoriteit dient, rekening houdend met eventuele richtlijnen van de Internationale Arbeidsorganisatie, een model vast te stellen van de registratie van de werktijden of de rusttijden van zeevarenden, of dient gebruik te maken van een door deze Organisatie opgesteld standaardformulier. Het model dient te worden opgesteld in de in artikel 5, achtste lid, bedoelde taal of talen.

3. Een afschrift van de desbetreffende bepalingen van de nationale wetgeving die betrekking hebben op dit Verdrag alsmede van de desbe-

treffende collectieve overeenkomsten dient aan boord van het schip te worden bewaard op een voor de bemanning gemakkelijk toegankelijke plaats.

Artikel 9

De bevoegde autoriteit dient de in artikel 8 bedoelde registraties op gezette tijden te verifiëren en te paraferen teneinde de naleving van de bepalingen betreffende de werktijden of rusttijden ter uitvoering van het Verdrag te controleren.

Artikel 10

Indien uit de registraties of uit andere bewijsstukken blijkt dat inbreuk wordt gemaakt op de bepalingen betreffende de werktijden of de rusttijden, dient de bevoegde autoriteit zich ervan te overtuigen dat maatregelen worden genomen waaronder, indien nodig, het wijzigen van de samenstelling van de bemanning van het schip, teneinde nieuwe overtredingen te voorkomen.

DEEL III

DE BEMANNING VAN SCHEPEN

Artikel 11

1. Elk schip waarop dit Verdrag van toepassing is, dient een voldoende aantal gekwalificeerde bemanningsleden aan boord te hebben, ter waarborging van de veiligheid, in overeenstemming met het document inzake de minimumbemanning voor de veiligheid of een door de bevoegde autoriteit afgegeven gelijkwaardig document.

2. Bij de vaststelling, goedkeuring of herziening van de bemanningssterkte dient de bevoegde autoriteit rekening te houden met:

- a. de noodzaak, voor zover uitvoerbaar, excessief lange wachttijden te vermijden of tot een minimum te beperken, zorg te dragen voor voldoende rust en vermoeidheid te beperken; en
- b. de in de preambule genoemde internationale akten.

Artikel 12

Personen onder de zestien jaar mogen niet op een schip werkzaam zijn.

DEEL IV

VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN REDERS EN KAPITEINS

Artikel 13

De reder dient er zorg voor te dragen dat de kapitein de beschikking heeft over de nodige middelen voor de naleving van de verplichtingen ingevolge dit Verdrag, met inbegrip van die met betrekking tot de ade-

quate bemanning van het schip. De kapitein dient alle nodige maatregelen te treffen om zich ervan te verzekeren dat aan alle uit dit Verdrag voortvloeiende vereisten betreffende de werktijden of rusttijden van zeevarenden wordt voldaan.

DEEL V

TOEPASSING

Artikel 14

Een Lid dat dit Verdrag bekrachtigt is verantwoordelijk voor de toepassing van de daarin vervatte bepalingen door middel van wetgeving, behoudens in de gevallen waarin hieraan uitvoering wordt gegeven door middel van collectieve overeenkomsten, scheidsrechterlijke beslissingen of rechterlijke uitspraken.

Artikel 15

Elk Lid dient:

- a. alle nodige maatregelen te treffen, met inbegrip van gepaste sancties en corrigerende maatregelen, om ervoor zorg te dragen dat de bepalingen van dit Verdrag daadwerkelijk worden toegepast;
- b. te beschikken over adequate inspectiediensten voor het toezicht op de toepassing van de ingevolge dit Verdrag genomen maatregelen en deze voor dit doel de nodige middelen te verschaffen; en
- c. na overleg met organisaties van reders en zeevarenden, procedures op te stellen om klachten in behandeling te nemen met betrekking tot elke aangelegenheid waarin dit Verdrag voorziet.

DEEL VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Dit Verdrag herziet het Verdrag betreffende de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte (herzien), 1958, het Verdrag betreffende de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte (herzien), 1949, het Verdrag betreffende de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte (herzien), 1946, en het Verdrag betreffende de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte, 1936. Met ingang van de datum waarop dit Verdrag in werking treedt, kunnen de bovengenoemde Verdragen niet langer worden bekrachtigd.

Artikel 17

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 18

1. Dit Verdrag is alleen verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie waarvan de bekrachtigingen door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zijn geregistreerd.

2. Dit Verdrag treedt in werking zes maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van vijf Leden, waarvan drie elk een koopvaardijvloot hebben met een brutotonnage van ten minste een miljoen, door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor elk Lid in werking zes maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 19

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaar bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar op de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 20

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Wanneer de in artikel 18, tweede lid, bedoelde voorwaarden zijn vervuld, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 21

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 22

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer deze dit nodig acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is een gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 23

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijk herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 19, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 24

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierentachtigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op 22 oktober 1996.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekeningen hebben geplaatst op de tweeëntwintigste oktober 1996.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) JAMES HUBBARD

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) MICHEL HANSENNE

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1997, 219.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1997, 219.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1997, 219.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1997, 219.

Voor het op 28 juni 1919 te Versailles tot stand gekomen Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1998, 290.

Voor het op 1 november 1974 te Londen tot stand gekomen Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974, zie ook *Trb.* 1998, 155.

Voor het op 22 oktober 1996 te Genève tot stand gekomen Protocol bij het Verdrag betreffende de minimumnormen op koopvaardij schepen zie ook *Trb.* 1999, 24.

Van het op 22 oktober 1996 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 178 betreffende de inspectie van de werk- en leefomstandigheden van zeevarenden zie ook *Trb.* 1999, 22.

De vertaling van de op 22 oktober 1996 te Genève tot stand gekomen Aanbeveling 187 betreffende de gages en werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen luidt als volgt:

Aanbeveling betreffende de gages en werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen in haar vierentachtigste zitting op 8 oktober 1996;

Gelet op de bepalingen van het Verdrag betreffende de bescherming van het loon, 1949, het Verdrag betreffende de vaststelling van de minimumlonen, 1970, het Verdrag betreffende jaarlijks verlof met behoud van loon van zeevarenden, 1976, het Koopvaardijverdrag (minimumnormen), 1976, het Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien), 1987, het Verdrag aangaande de bescherming van werknemersvorderingen (betalingsonmacht werkgever), 1992, en het Internationaal Verdrag betreffende scheepscrediteuren en scheepshypotheek, 1993;

Besloten hebbende tot de aanneming van bepaalde voorstellen met betrekking tot de herziening van het Verdrag betreffende de gages, de

arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte (herzien), 1958, en de Aanbeveling betreffende de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte, 1958, welk onderwerp als tweede punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een Aanbeveling, ter aanvulling van het Verdrag betreffende de werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen, 1996;

Neemt heden, de tweeëntwintigste oktober van het jaar negentienhonderd zesennegentig, de volgende Aanbeveling aan, die kan worden aangehaald als de „Aanbeveling betreffende de gages en werktijden van zeevarenden en de bemanning van schepen, 1996”:

I. REIKWIJDTE EN DEFINITIES

1. 1. Deze Aanbeveling is van toepassing op elk zeeschip, hetzij staatseigendom hetzij particuliere eigendom, dat is geregistreerd op het grondgebied van een Lid en dat doorgaans wordt gebruikt voor commerciële maritieme activiteiten.

2. Voor zover de bevoegde autoriteit dit uitvoerbaar acht, en na overleg met de representatieve organisaties van reders in de visserij en van vissers, dient de bevoegde autoriteit de bepalingen van deze Aanbeveling toe te passen op de commerciële zeevisserij.

3. In geval van twijfel of een schip voor de toepassing van deze Aanbeveling dient te worden beschouwd als zeeschip of als gebruikt voor de commerciële maritieme exploitatie dan wel voor de commerciële zeevisserij, dient de bevoegde autoriteit na overleg met de betrokken organisaties van reders, zeevarenden en vissers daarin uitspraak te doen.

4. Deze Aanbeveling is niet van toepassing op houten schepen van traditionele bouw zoals dhows en jonken.

2. Voor de toepassing van deze Aanbeveling:

a. wordt onder de term „standaardbeloning of -gage” verstaan de beloning, ongeacht hoe deze is opgebouwd, voor normale arbeidsuren; hierin zijn niet begrepen betalingen voor overuren, premies, gratificaties, betaald verlof of enige andere aanvullende vergoeding;

b. wordt onder de term „bevoegde autoriteit” verstaan de minister, de regeringsdienst of andere autoriteit die bevoegd is bindende voorschriften, reglementen of andere instructies uit te vaardigen met betrekking tot de gages, werktijden of rusttijden van zeevarenden of de bemanning van schepen;

c. wordt onder de term „geconsolideerde gage” verstaan een gage waarin de standaardgage en andere aan de gage gerelateerde vergoedingen zijn begrepen; de geconsolideerde gage kan een vergoeding voor alle gemaakte overuren en alle andere aan de gage gerelateerde vergoedingen omvatten, of, in geval van een partieel geconsolideerde gage, alleen bepaalde vergoedingen omvatten.

d. wordt onder de term „werktijden” verstaan de tijd gedurende welke een zeevarende wordt geacht werkzaamheden te verrichten ten behoeve van het schip;

e. wordt onder de term „overuren” verstaan de arbeidsuren gemaakt buiten de normale werktijden;

f. wordt onder de term „zeevarende” verstaan een persoon die als zodanig wordt gedefinieerd in de nationale wetgeving of in collectieve overeenkomsten en die, in welke hoedanigheid dan ook, in dienst of tewerkgesteld is aan boord van een zeeschip waarop deze Aanbeveling van toepassing is; en

g. wordt onder de term „reder” verstaan de eigenaar van het schip of elke andere organisatie of persoon, zoals de manager of romp-bevrachter, die door de reder is belast met de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van het schip en die bij de aanvaarding van die verantwoordelijkheid de verplichting op zich heeft genomen zich te kwijten van alle bijbehorende taken en verantwoordelijkheden.

II. DE GAGES VAN ZEEVARENDEN

3. Voor zeevarenden die een aparte vergoeding ontvangen voor gemaakte overuren:

a. dient voor de berekening van de gage het normale aantal arbeidsuren op zee en in de haven niet meer te bedragen dan acht uur per dag;

b. dient voor de berekening van het aantal overuren, het aantal normale arbeidsuren per week dat door de standaardbeloning of -gage wordt bestreken te worden vastgelegd in de nationale wetgeving, voor zover dit niet door collectieve overeenkomsten wordt bepaald; het normale aantal arbeidsuren dient evenwel niet meer te bedragen dan 48 uur per week en in collectieve overeenkomsten kan worden voorzien in een andere, doch niet minder gunstige behandeling;

c. dient het tarief of de tarieven voor de vergoeding van overuren, dat ten minste 125% dient te bedragen van de standaardbeloning of -gage per uur, te worden vastgelegd in de nationale wetgeving of door middel van een collectieve overeenkomst; en

d. dienen door de kapitein of door een door hem aangewezen persoon, overzichten van alle gemaakte overuren te worden bijgehouden, die met regelmatige tussenpozen door de zeevarende dienen te worden geparafeerd.

4. Voor zeevarenden wier gage geheel of ten dele geconsolideerd is:

a. dienen in de collectieve overeenkomst, de arbeidsovereenkomst, de tewerkstellingsovereenkomst en de aanstellingsbrief duidelijk te worden vermeld het bedrag van de aan de zeevarende uit te betalen vergoeding en, indien van toepassing, het aantal uren dat de zeevarende geacht wordt daarvoor arbeid te verrichten, alsmede alle aanvullende vergoedingen die hem boven de geconsolideerde gage verschuldigd zouden kunnen zijn en in welke situaties dat gebeurt;

b. dient, wanneer overuren dienen te worden uitbetaald voor arbeid verricht boven de uren die worden bestreken door de geconsolideerde gage, het uurtarief ten minste 125% te bedragen van het basistarief dat geldt voor het in punt 3 omschreven normale aantal arbeidsuren; hetzelfde beginsel dient te worden toegepast op overuren die in de geconsolideerde gage zijn begrepen;

c. dient de vergoeding voor het deel van de geheel of ten dele geconsolideerde gage dat uit het in punt 3, letter a, omschreven normale aantal arbeidsuren bestaat, niet lager te zijn dan het geldende minimumloon; en

d. voor zeevarenden wier gage gedeeltelijk geconsolideerd is, dienen registers te worden bijgehouden van alle gemaakte overuren en zoals voorzien in punt 3, letter d, te worden geparafeerd.

5. In de nationale wetgeving of in collectieve overeenkomsten kan erin worden voorzien dat overuren of werkzaamheden verricht op de wekelijkse rustdag en op feestdagen, in plaats van door een vergoeding, kunnen worden gecompenseerd door ten minste een gelijkwaardige periode van ontheffing van de dienst en van de aanwezigheid aan boord van het schip of door aanvullend verlof of door elke andere compensatie waarin kan worden voorzien.

6. In de nationale wetgeving, aangenomen na overleg met de representatieve organisaties van zeevarenden en van reders of, waar van toepassing, in de collectieve overeenkomsten, dient rekening te worden gehouden met de volgende beginselen:

a. het principe van gelijke beloning voor gelijkwaardig werk dient te worden toegepast op alle zeevarenden werkzaam op hetzelfde schip, zonder discriminatie op grond van ras, huidskleur, geslacht, geloof, politieke overtuiging, nationale herkomst of sociale achtergrond;

b. de arbeidsovereenkomst of andere overeenkomst waarin de toepasselijke gages of gageschaal worden vermeld, dient aan boord van het schip aanwezig te zijn; informatie over de hoogte van de gages of de gageschaal dient aan elke zeevarende ter beschikking te worden gesteld, hetzij door overhandiging aan de zeevarende van ten minste een ondertekend afschrift van de desbetreffende informatie in een voor hem te begrijpen taal, hetzij door een afschrift van de overeenkomst op te hangen op een voor de bemanning gemakkelijk toegankelijke plaats of op elke andere gepaste wijze;

c. de gages dienen te worden uitbetaald in een wettig betaalmiddel; naar gelang van het geval in de vorm van een bankoverschrijving, bank- of girocheque of postwissel;

d. de gages dienen maandelijks of met andere regelmatige tussenpozen te worden betaald; bij de beëindiging van de tewerkstelling dienen alle verschuldigde vergoedingen zonder onnodige vertraging te worden betaald;

e. de bevoegde autoriteiten dienen adequate sancties of andere gepaste middelen op te leggen aan reders die de betaling van alle verschuldigde vergoedingen onnodig vertragen of niet tot betaling ervan overgaan;

f. de gages dienen rechtstreeks te worden overgemaakt aan de zeevarende of op de door de zeevarende aangegeven bankrekening, tenzij hij schriftelijk om een andere betaalwijze verzoekt;

g. onverminderd het bepaalde in letter h, dient de reder geen beperkingen op te leggen ten aanzien van de vrijheid van de zeevarende om over zijn vergoeding te beschikken;

h. inhoudingen op de vergoeding dienen alleen te worden toegestaan indien:

- i. hiervoor een uitdrukkelijke bepaling bestaat in de nationale wetgeving of in een toepasselijke collectieve overeenkomst;
  - ii. de zeevarende op de door de bevoegde autoriteit meest geschikt geachte wijze op de hoogte is gebracht van de voorwaarden waaronder deze inhoudingen geschieden; en
  - iii. het totaal van deze inhoudingen niet de limiet overschrijdt die hiervoor ingevolge de nationale wetgeving, collectieve overeenkomsten of rechterlijke beslissingen is vastgesteld;
- i. op de vergoedingen van een zeevarende mogen geen inhoudingen plaatsvinden die verband houden met het verkrijgen of behouden van werk;

j. de bevoegde autoriteit dient de bevoegdheid te hebben om, in het belang van de betrokken zeevarenden, de aan boord aanwezige voorraden en de beschikbare diensten te inspecteren om zich ervan te verzekeren dat er eerlijke en redelijke prijzen worden gehanteerd; en

k. voor zover vorderingen van zeevarenden met betrekking tot hun gage en andere aan hen met betrekking tot hun tewerkstelling verschuldigde bedragen niet worden gegarandeerd overeenkomstig de bepalingen van het Internationaal Verdrag inzake maritieme panden en hypotheek, 1993, dienen deze vorderingen te worden beschermd in overeenstemming met het Verdrag van de Internationale Arbeidsorganisatie inzake de bescherming van de werknemersvorderingen in geval van betalingsonmacht van hun werkgever, 1992.

7. Elk Lid dient, na overleg met organisaties van reders en zeevarenden, procedures op te stellen om klachten in behandeling te nemen met betrekking tot elke aangelegenheid waarin deze Aanbeveling voorziet.

III. MINIMUMGAGES

8. 1. Onverminderd het beginsel van vrije collectieve onderhandelingen dient elk Lid, na overleg met de representatieve organisaties van reders en van zeevarenden, procedures op te stellen voor de vaststelling van de minimumgages van zeevarenden. Aan de uitvoering van deze procedures dienen representatieve organisaties van reders en zeevarenden deel te nemen.

2. Bij de opstelling van deze procedures en bij de vaststelling van de minimumgages, dient rekening te worden gehouden met de internationale arbeidsnormen betreffende de vaststelling van de minimumgages, alsook met de volgende beginselen:

a. bij de hoogte van de minimumgages dient rekening te worden gehouden met de aard van de maritieme arbeid, met de bemanningssterkte aan boord van de schepen en met de normale werktijden van zeevarenden; en

b. de hoogte van de minimumgages dient te worden aangepast aan de ontwikkeling van de kosten van levensonderhoud en aan de behoeften van de zeevarenden.

3. De bevoegde autoriteit dient:

a. door middel van een stelsel van toezicht en sancties te waarborgen dat de betaalde gages niet lager zijn dan de vastgestelde hoogte; en

b. te waarborgen dat iedere zeevarende aan wie een lager bedrag is uitbetaald dan de minimumgage, de hem nog verschuldigde som kan invorderen door middel van een snelle en weinig kostbare gerechtelijke of andere procedure.

IV. MINIMUMHOOGTE VAN DE MAANDELIJKSE STANDAARDBELONING OF -GAGE VOOR VOLMATROZEN

9. Voor de toepassing van de volgende bepalingen wordt verstaan onder „volmatroos” een zeevarende die geacht wordt te beschikken over de kwalificaties om elke taak uit te voeren die van een aan dek dienstdoende matroos kan worden verlangd, anders dan de taken van het leidinggevend of specialistisch personeel, of elke zeevarende die overeenkomstig de nationale wetgeving of nationale praktijk, of krachtens een collectieve overeenkomst, als volmatroos kan worden aangemerkt.

10. De standaardbeloning of -gage voor een kalendermaand dienst door een volmatroos dient niet lager te zijn dan het periodiek door de „Joint Maritime Commission” of een ander hiertoe door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau gemachtigd orgaan vastgestelde bedrag. Bij een besluit hiertoe door de Raad van Beheer, stelt de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van elke herziening van het vastgestelde bedrag. Vanaf 1 januari 1995 bedraagt de door de Gemengde Maritieme Commissie vastgestelde standaardbeloning of -gage 385 Amerikaanse dollar.

11. Niets in dit Deel van de Aanbeveling wordt geacht afbreuk te doen aan regelingen tussen reders of hun organisaties en de organisaties van zeevarenden met betrekking tot de regulering van standaard minimumarbeidsvoorwaarden, mits deze voorwaarden door de bevoegde autoriteit zijn erkend.

V. GEVOLGEN VOOR EERDERE AANBEVELINGEN

12. Deze Aanbeveling vervangt de Aanbeveling inzake de gages, de arbeidsduur aan boord en de bemanningssterkte, 1958.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van de Aanbeveling, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierentachtigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op 22 oktober 1996.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekening hebben geplaatst op de tweeëntwintigste oktober 1996.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) JAMES HUBBARD

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) MICHEL HANSENNE

Uitgegeven de *negenentwintigste* januari 1999.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. J. VAN AARTSEN